

K výkladu pojmu poskytování finančních služeb v České republice

- Předpis
- Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoB“)
 - Zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPKT“)
 - Zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZKI“)
 - Zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPoj“)
 - Zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPS“)

- Ustanovení
- § 1 odst. 1 a 3 ZoB
 - § 36 odst. 1 ZKI
 - § 5 ZPKT
 - § 4 odst. 1 a 2 ZPoj
 - § 5 a 9 ZPS
 - a jiné

Otázka *Kdy se finanční služba považuje za poskytnutou v České republice?*

Odpověď *I. Úvod*

Právní předpisy upravující činnost právnických osob, nad kterými vykonává dohled Česká národní banka, podmiňují možnost poskytovat finanční služby v České republice získáním veřejnoprávního oprávnění¹. Toto oprávnění může mít podobu povolení, licence nebo registrace (dále jen „povolení“) pro tuzemské osoby a pro zahraniční osoby, které nepožívají výhod jednoho povolení platného v rámci celého Evropského hospodářského prostoru. Zahraničním osobám z členských států Evropského hospodářského prostoru, které požívají výhod jednotné licence, vzniká takové oprávnění na základě notifikace.

Pochybnosti, zda je finanční služba poskytována v České republice, vznikají zejména v situaci, kdy jsou poskytovatel a příjemce finanční služby z jiného státu. Poskytování finančních služeb bez příslušného povolení přitom přináší riziko správního nebo trestního postihu, vyloučit nelze ani následky v rovině soukromého práva.

Pravidla pro posouzení, kde dochází k poskytování finanční služby, jsou harmonizována právem Evropské unie a standardy a doporučeními mezinárodních organizací orgánů dohledu, poskytovatelů finančních služeb apod. jen ve velmi omezené míře. Není tedy vyloučeno, že orgán dohledu nad finančním trhem jiného státu může mít výklad odlišný. Pokud to je možné, navazuje Česká národní banka na unijní a mezinárodní dokumenty v této oblasti.²

Odpověď níže se týká pouze určení místa, kde je poskytována služba. Otázky, zda poskytování služeb dosahuje intenzity podnikání, případně kdy je k poskytování služeb nutné zřízení pobočky, ani otázka trvalosti, resp. dočasnosti, poskytování služby, nejsou v této odpovědi řešeny.

¹ Seznam osob, nad kterými Česká národní banka vykonává dohled je uveden v § 44 odst. 1 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů. K vymezení pojmu finanční služba viz např. § 54a odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

² Commission Interpretative Communication Freedom to provide services and the interest of the general good in the second banking directive (SEC(97) 1193 final), Commission Interpretative Communication Freedom to provide services and the general good in the insurance sector (2000/C 43/03), IOSCO Securities Activity on the Internet approved on September 13, 1998, Communication from the Commission - The application of conduct of business rules under Article 11 of the investment services Directive (93/22/EEC) (COM/2000/0722 final), What constitutes providing payment services in another Member State – PSDTG Working Paper ze dne 8. 10. 2008

Při posuzování konkrétního případu je nutné zvážit všechna níže uvedená kritéria. Pokud má poskytovatel služby pochybnosti, zda neposkytuje služby v jiném státě, je z hlediska obezřetnosti žádoucí potřebné povolení získat.

II. Kritéria pro posouzení služby jako poskytnuté v České republice

Pro posouzení otázky, zda se z hlediska regulace podnikání na finančním trhu jedná o poskytování služby v České republice, má rozhodující význam, kde je uskutečňováno plnění charakteristické pro poskytovanou finanční službu, tj. kde klient přijímá plnění podle smlouvy, za které se poskytuje úplata.³ Z tohoto obecného kritéria plyne následující:

Pokud je finanční služba poskytována za současné fyzické přítomnosti obou smluvních stran nebo jejich zástupců, je poskytována v takto určeném místě, zpravidla v provozovně poskytovatele za účasti klienta.

Provozovna poskytovatele finanční služby v zahraničí je místem charakteristického plnění, pokud

- plnění je poskytnuto na dálku, ale příjemce služby si zahraničního poskytovatele služby v zahraničí sám aktivně vyhledal nebo
- smlouva byla uzavřena v zahraničí a klientovi muselo být zřejmé, že se české právo neuplatní (právní režim smlouvy přitom není podstatný).

O samostatné vyhledání zahraničního poskytovatele služby v zahraničí nejde, pokud

- a) poskytovatel finanční služby své služby cíleně nabízí v České republice nebo
- b) k podpisu smluv dochází v České republice.

U finančních služeb poskytovaných na dálku je služba poskytována tam, kde je „cíleně nabízena“ a kde může být současně i využívána. O cílené nabízení v ČR se jedná v případě vyvíjení propagační činnosti na území ČR směřující k poskytnutí finanční služby, například ve formě inzerce v českých sdělovacích prostředcích nebo nabízení služby prostřednictvím internetu za podmínek uvedených níže. O cílené nabízení v ČR se dále jedná v případě oslovení potenciálních příjemců této služby s její nabídkou prostřednictvím adresných dopisů, e-mailů, telefonátů nebo návštěv obchodních zástupců na území ČR.⁴

Místem plnění však může být i místo, kde se klient aktuálně zdržuje, například pokud jde o službu, která je specificky spojena s daným místem v jiném státě.

III. Fyzická přítomnost poskytovatele služby v České republice

O poskytování služeb na území České republiky se pro účely regulace podnikání na finančním trhu jedná v zásadě vždy, kdy je finanční služba poskytována v České republice prostřednictvím osoby umístěné v České republice, ať již jde o zaměstnance či osobu působící na základě jiného smluvního vztahu (např. tzv. *introducing broker*). Pokud má zahraniční poskytovatel služby v České republice umístěn pouze výkon určitých podpůrných činností (např. IT útvar, call centrum), ale finanční služby v České republice neposkytuje, nepotřebuje oprávnění k podnikání na finančním trhu, i kdyby měl v České republice umístěnou organizační složku.

³ Viz výkladové sdělení Evropské komise pro oblast bankovníctví citované v pozn. pod čarou č. 1. Plněním je majetkový prospěch, možnost ovládnutí účtu s cennými papíry aj.

⁴ A to i v případě, že tyto činnosti vykonává osoba oprávněná zprostředkovávat finanční služby v České republice (např. investiční zprostředkovatel na základě smlouvy o výkonu činnosti pro zahraničního obchodníka s cennými papíry).

⁵ Rozsudek Evropského soudního dvora C-452/04 (Fidium Finanz).

⁶ Jejich seznam je v zásadě převzatý z materiálu Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry IOSCO Securities Activity on the Internet approved on September 13, 1998.

⁷ Oprávněná finanční instituce je vymezena v § 5e odst. 1 ZoB.

Výkon charakteristického plnění vysláním zaměstnance či zástupce, který poskytnutí služby realizuje, do České republiky je poskytnutím služby v České republice.

IV. Upřesnění pojmu poskytnutí finanční služby

Ne každá činnost související s finanční službou je sama o sobě poskytováním finanční služby ve smyslu plnění charakteristického pro tuto službu (např. zaslání výpisu z účtu do České republiky, umožnění použít v ČR platební kartu vydanou v zahraničí, prověření poskytované zástavy v podobě nemovitosti na území České republiky). Činnosti předcházející či následující poskytnutí finanční služby samy o sobě nepředstavují poskytnutí služby na území daného státu a podnikatelské oprávnění na finančním trhu není potřebné.

V. Specifická úprava v oblasti pojištnictví

Zvláštním případem s výslovnou úpravou na úrovni práva Evropské unie je oblast pojištnictví. Směrnice 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) v čl. 13(9) upravuje, ve kterém členském státě jsou služby životního a neživotního pojištění poskytovány, s tím, že rozhodující u neživotního pojištění je umístění rizika a u životního pojištění výskyt závazku.

Umístění rizika je podle čl. 13(13) směrnice Solventnost II

- v případě pojištění budov a jejich obsahu v členském státě, ve kterém se nachází pojištěný majetek,
- v případě vozidel v členském státě registrace,
- v případě pojištění rizik na cestách nebo o dovolených na dobu max. 4 měsíců v členském státě, ve kterém pojistník uzavřel smlouvu,
- v ostatních případech v členském státě, ve kterém se nachází bydliště nebo sídlo pojistníka.

Místem výskytu závazku je podle čl. 13(14) směrnice Solventnost II členský stát, ve kterém se nachází bydliště pojistníka nebo provozovna, ke které se smlouva vztahuje.

VI. Aplikace kritérií podle článku II v případě internetu

Využívání internetu pro nabídku finanční služby a pro komunikaci mezi příjemcem a poskytovatelem finanční služby nemá vliv na posouzení, kde je služba poskytována. Internet slouží jako komunikační prostředek a nemění podstatu poskytované finanční služby. Poskytnutí finanční služby na dálku může být poskytnutím služby na území státu klienta.⁵

Pro posouzení, zda je finanční služba poskytována prostřednictvím internetu v České republice, jsou důležité zejména následující skutečnosti⁶:

- a) finanční služba je nabízena v České republice (prostřednictvím internetu novinových inzerátů, plakátů, finančních poradců atp.),
- b) interaktivní způsob komunikace mezi příjemcem a poskytovatelem služby na internetové stránce,
- c) nabídka služby představuje právně závazný návrh na uzavření smlouvy a tuto smlouvu může klient uzavřít z místa bydliště prostřednictvím internetu nebo i poštou,
- d) poskytovatel služby přijímá peněžní prostředky od fyzických osob s bydlištěm nebo právnických osob se sídlem na území České republiky,
- e) množství kontaktů od příjemců služeb z České republiky,
- f) specifické internetové stránky zaměřené na osoby z České republiky,

- g) internetové stránky a komunikace mezi poskytovatelem a příjemcem služby jsou v češtině,
- h) uvedení České republiky mezi státy, na které je nabídka služby mířena, nebo naopak neuvedení České republiky mezi státy, na které nabídka nesměřuje,
- i) neexistence technických opatření, která zabraňují poskytnutí služby fyzické osobě s bydlištěm nebo právnické osobě se sídlem na území České republiky.

Uvedené skutečnosti je nutné hodnotit v jejich vzájemné souvislosti; přitom se přihlíží k charakteru a četnosti vykonávané činnosti.

Naopak umístění serveru, který je využíván při poskytování finanční služby, není z hlediska místa poskytnutí služby relevantní.

VII. Reklama a nabízení finančních služeb

Propagace a reklama finanční služby samy o sobě nezakládají poskytování této služby. Pro propagaci finanční služby v České republice není obecně nutné získat povolení nebo provést notifikaci. Potřeba získat povolení nebo provést notifikaci závisí na záměru poskytovatele služby poskytovat finanční služby v České republice podle čl. II. Pouze pokud má poskytovatel finanční služby záměr poskytovat služby v České republice, je nutné získat příslušné povolení nebo provést notifikaci pro danou finanční službu.

Právo volně inzerovat své služby pro banky a oprávněné finanční instituce⁷ zakotvuje § 5m ZoB. Podobně pojišťovna z jiného členského státu a pojišťovna z třetího státu je podle § 135 ZPoj oprávněna využívat všech dostupných komunikačních prostředků pro reklamu svých služeb. Na nabízení se v takovém případě vztahují jen obecné předpisy z oblasti reklamy, ochrany spotřebitele a hospodářské soutěže atp. Je však třeba upozornit, že navazující poskytnutí služby bude velmi často plněním v České republice a nejpozději na počátku poskytování charakteristického plnění už musí poskytovatel finanční služby oprávnění k podnikání v České republice získat.

V některých sektorech finančního trhu (oblast investičních služeb, kolektivního investování a směnárství) je podnikatelské oprávnění explicitně požadováno i k samotnému nabízení finanční služby. Regulováno je však pouze nabízení služeb, jež mají být poskytnuty, byť i jen na dálku, na území České republiky podle kritéria popsaného v čl. II (např. povolení je zapotřebí k nabízení investiční služby, při níž klient příkazy zadává z domova, ale nikoliv k reklamě zahraniční směnárny inzerující na českém letišti výhodnost směny v provozovně v zahraničí). Bez příslušného oprávnění je v uvedených oblastech správním deliktem už samotné nabízení finančních služeb v České republice. Povolení je tak nutné získat ještě před nabízením služby na rozdíl od ostatních případů, kdy je nutné získat povolení před prvním poskytnutím služby.

VIII. Doplňující informace

Příklady aplikace výše uvedených pravidel na různé druhy finančních služeb jsou uvedeny v příloze tohoto stanoviska. Tyto příklady slouží jen pro ilustraci s tím, že vždy je nutné posuzovat konkrétní situaci.

Finanční instituce je oprávněna podstoupit notifikační proceduru v rámci jednotného evropského povolení bez ohledu na to, zda se orgán dohledu domnívá, že jde nebo nejde o poskytování služby na příslušném území služby.

Tato odpověď se týká místa poskytnutí služby z hlediska regulace osob, nad kterými vykonává dohled Česká národní banka. Nelze ji bez dalšího aplikovat na poskytovatele služeb, kteří dohledu České národní banky nepodléhají.

Zcela jinou otázkou je aplikace soukromého práva. Tímto stanoviskem také není dotčeno určení místa plnění podle zákona o dani z přidané hodnoty nebo posouzení peněžního plnění za poskytované finanční služby jako příjmu ze zdrojů na území České republiky z hlediska daní z příjmů.

Význam odpovědi pro její adresáty Tato odpověď vyjadřuje názor pracovníků České národní banky. Soud a případně i bankovní rada České národní banky mohou zaujmout odlišný názor. Postup v souladu s odpovědí však bude Česká národní banka při výkonu dohledu nad finančním trhem považovat v mezích odpovědi a jejích východisek za postup v souladu s právními předpisy, ledaže z okolností vyplyne neaplikovatelnost odpovědi na daný případ.

Kontaktní osoba: Petr Jiška
Datum: 25. listopad 2011

UPřiloha: Příklady praktické aplikace kritérií pro posouzení služby jako poskytnuté v České republice na jednotlivé finanční služby

A) Přijímání vkladů

Občan České republiky při návštěvě Rakouska zakoupí vkladový certifikát rakouské banky na jméno se splatností 1 rok.

Řešení: Není nutné, aby rakouská banka měla oprávnění poskytovat služby v České republice, tzn. nemusí provést notifikaci na přijímání vkladů, protože k přijetí vkladu, jeho splacení včetně úroků a jakékoli další dispozici dochází v zahraničí za současné přítomnosti obou stran. K charakteristickému plnění dojde v zahraničí. Případná reklamní kampaň rakouské banky v České republice není podstatná.

B) Poskytování úvěrů

Občan České republiky si zakoupí rekreační nemovitost ve Francii, kterou bude částečně financovat z hypotečního úvěru od banky se sídlem ve Francii, kterou si sám vyhledal v zahraničí na základě jejího inzerátu v místních novinách. Za tímto účelem si prostřednictvím internetové komunikace vedené z jeho strany z ČR ve francouzštině otevřel účet u této banky, prostřednictvím kterého bude úvěr čerpán a splácen.

Řešení: V daném případě není nutné, aby francouzská banka měla oprávnění poskytovat služby v České republice, protože si občan České republiky poskytovatele služby sám vyhledal v zahraničí bez nabízení v České republice.

C) Vedení účtů

Irská banka inzeruje na internetu česky, že nabízí českým občanům nadprůměrně úročené vklady a levný platební styk v eurech. Pro zřízení účtu je třeba pouze mít elektronický podpis a zaslat písemně úředně ověřené kopie dvou dokladů na adresu banky. Na základě vyplněného dotazníku je klientovi zaslán elektronický návrh smlouvy k elektronickému podpisu. Po podpisu smlouvy jsou mu obratem zaslány údaje o účtu a přihlašovací údaje do elektronického bankovníctví, které je jediným možným způsobem ovládnutí účtu.

Řešení: V daném případě je nutné, aby irská banka měla oprávnění poskytovat služby v České republice, tzn. musí provést notifikaci příslušných činností podle ZoB, protože k nabízení i veškerému kontaktu a vyřizování klientských záležitostí dochází v rámci České republiky. Efekt uzavření smlouvy o vedení účtu je v České republice, protože zde vyřizuje své transakce. Zároveň je nutné zdůraznit, že banka sama oslovovala potenciální klienty v České republice za účelem uzavření smlouvy, byť neindividualizovaným způsobem.

D) Pojišťovací činnost

Kritéria pro určení, kde je poskytnuta služba pojišťovny, jsou stanovena přímo ve směrnici 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) v čl. 13 odst. 9, 13 a 14 (stát, kde se nachází riziko, stát závazku) a v daném případě výkladové problémy nevznikají. Příklad

Český občan vlastní nemovitost v Německu a chce ji pojistit proti záplavě. Na základě tipu od správce nemovitosti ho osloví německá pojišťovna. Český občan tuto pojistnou smlouvu uzavře na dálku z České republiky.

Řešení: Německá pojišťovna poskytuje služby v Německu, protože služba je poskytnuta v členském státu, kde se nachází riziko, kterým je stát, kde se tato nemovitost nachází.

E) Zajišťovací činnost

Příklad a)

Švýcarská zajišťovna do České republiky vysílá své zástupce, kteří oslovuují jednotlivé pojišťovny s nabídkou služeb, diskutují o možnostech zajištění atd. Na základě těchto informací je připraven ve švýcarské centrále konečný návrh smlouvy, včetně kalkulace zajištění.

Řešení: Je nutné, aby švýcarská zajišťovna měla oprávnění poskytovat služby v České republice (jako subjekt z třetího státu musí mít pobočku v České republice podle § 47 ZPoj, nestanoví-li mezinárodní

smlouva nebo dohody mezi orgány dohledu podle § 48 odst. 3 ZPoj něco jiného), protože podstatou zajištění jako finanční služby je převzetí rizik od pojišťoven nebo zajišťoven. Sídlo zajišťované pojišťovny je v České republice. Zároveň je nutné zdůraznit, že zajišťovna sama oslovovala potenciální klienty v České republice za účelem uzavření smlouvy, tj. nabízela službu v České republice.

Příklad b):

Švýcarská zajišťovna do České republiky nevysílá své zástupce, ale pouze inseruje své služby v mezinárodních časopisech o pojišťovnictví. Z těchto zdrojů se o zajišťovně dozvěděla i tuzemská pojišťovna, která se na základě vlastní rešerše rozhodla zajistit u této zajišťovny a za tímto účelem za ní vyslala pověřeného zaměstnance. Zaměstnanec švýcarské zajišťovny navštívil vícekrát sídlo tuzemské pojišťovny v rámci předběžných jednání. K podpisu konečné smlouvy došlo ve Švýcarsku.

Řešení: Není nutné, aby švýcarská zajišťovna měla oprávnění poskytovat služby v České republice, protože si ji pojišťovna sama vyhledala v zahraničí a švýcarská zajišťovna aktivně neoslovuje pojišťovny v České republice, ačkoli jinak zajišťuje pojišťovnu se sídlem v České republice.

F) Nákup nebo prodej cenného papíru

Příklad a)

Zahraněční obchodník s cennými papíry se sídlem v jiném členském státě Evropského hospodářského prostoru přijímá telefonické pokyny k nákupu a prodeji cenných papírů kótovaných na trzích cenných papírů v tomto členském státě od zákazníka z České republiky. Dotazník investora a další smluvní dokumenty zákazník vyplní a podepíše v České republice na pobočce banky, která je součástí téhož podnikatelského seskupení jako zahraniční obchodník s cennými papíry a aktivně nabízí služby tohoto obchodníka v České republice. Ke zpracování dotazníků dochází v zahraničí.

Řešení: Zahraniční obchodník musí mít oprávnění poskytovat služby v České republice, protože klient předává pokyny a jakékoli další dispozice z České republiky a služby obchodníka jsou aktivně nabízeny v České republice.

Příklad b)

Zahraniční obchodník s cennými papíry se sídlem v jiném členském státě Evropského hospodářského prostoru přijímá od zákazníků z České republiky prostřednictvím internetové obchodní aplikace pokyny k nákupu a prodeji cenných papírů kótovaných na trzích cenných papírů po celém světě. Potenciální zákazníci jsou aktivně oslovováni investičním zprostředkovatelem registrovaným podle § 30 ZPKT, se kterým má zahraniční obchodník s cennými papíry uzavřenu smlouvu o výkonu činnosti tzv. introducing brokera. Smluvní dokumentaci zákazník vyplní a podepíše v České republice a úředně ověřené zašle poštou na adresu sídla zahraničního obchodníka s cennými papíry. Po dobu trvání smluvního vztahu mezi zahraničním obchodníkem s cennými papíry a zákazníkem je investiční zprostředkovatel odměňován v závislosti na objemu obchodů uzavřených zákazníkem, se kterým zprostředkoval uzavření smlouvy.

Řešení: Zahraniční obchodník musí mít oprávnění poskytovat služby v České republice, protože investiční zprostředkovatel působí na území České republiky jako jeho agent aktivně vyvíjející činnost směřující k oslovení skupiny osob v České republice (zejména jde o oslovování potenciálních zájemců o poskytování investičních služeb prostřednictvím inserce v českých hromadných sdělovacích prostředcích, adresných dopisů, e-mailů, telefonátů nebo osobních návštěv), se kterými je následně uzavřena na dálku rámcová smlouva o obstarání pokynů k transakcím s investičními nástroji podaných prostřednictvím internetové obchodní aplikace. Služba je tak nabízena i využívána z České republiky.

G) Realizace pokynů zákazníka

Zahraniční obchodník s cennými papíry se sídlem ve členském státě Evropského hospodářského prostoru provádí pokyny zákazníka na základě rámcové smlouvy uzavřené ve státě sídla zahraničního obchodníka podle pokynů, které dostává telefonicky od zákazníka z České republiky. Zákazník se o službách zahraničního obchodníka dozvěděl na jeho internetových stránkách v češtině, smlouvu sjednal na pobočce v zahraničí na „CEE desk“ obchodníka.

Řešení: Je nutné, aby zahraniční obchodník měl oprávnění poskytovat služby v České republice, protože své služby nabízí v České republice prostřednictvím internetu a poskytuje služby v České

republiky na dálku prostřednictvím telefonu. Pokud je zahraniční obchodník bankou, může oslovovat potenciální zákazníky v České republice, protože volnou reklamou bank ZoB, který v této části transponuje příslušnou směrnici, výslovně připouští bez nutnosti získat povolení. Vzhledem k tomu, že zákazník ale navíc může zadávat pokyny přímo z České republiky, musí i bankovní obchodník získat potřebné povolení, protože poskytuje služby v České republice.

H) Obhospodařování majetku zákazníka

Zahraníční obchodník s cennými papíry se sídlem ve státě, který není členem Evropského hospodářského prostoru, poskytuje službu obhospodařování majetku zákazníka, který je z České republiky, přičemž investiční rozhodnutí jsou přijímána a vykonávána v zahraničí, včetně řízení obhospodařovaného majetku. Majetek byl získán v rámci dědictví a zákazník si vybral zahraničního obchodníka sám v daném státě.

Řešení: Není nutné, aby zahraniční obchodník měl oprávnění poskytovat služby v České republice, protože zákazník si jej sám vyhledal v zahraničí, k uzavření smlouvy došlo v zahraničí a obchodník spravuje portfolio v zahraničí samostatně bez udělení pokynů z České republiky. Služba bude sice poskytována zákazníkovi, ale bez aktivního výkonu služby na území České republiky.

I) Vytváření a obhospodařování standardního fondu

Investiční společnost z jiného členského státu hodlá založit a spravovat fond kolektivního investování v České republice, který však bude obhospodařován z centrály investiční společnosti v jiném členském státě. Standardní fond chce nabízet své cenné papíry zejména klientům v České republice.

Řešení: V daném případě je nutné, aby investiční společnost měla oprávnění poskytovat služby v České republice, tzn. musí provést notifikaci do České republiky, protože charakteristickým plněním je správa fondu včetně plnění tuzemských regulatorních požadavků a možnost nabízet fond tuzemským investorům.

J) Obchodní zastoupení zahraniční banky

Zahraníční banka se sídlem na území jiného členského státu má v České republice zastoupení, jehož prostřednictvím se soustavně, trvale a pravidelně věnuje pouze marketingu bankovních služeb „centrály“ banky, aniž by na území ČR vykonávala činnosti, jejichž výsledkem bude charakteristické plnění, a tyto služby „centrála“ banky neposkytuje českým zákazníkům přes internet. Toto zastoupení bylo zaregistrováno u České národní banky podle § 39 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.

Řešení: Činnost organizační složky nevykáže znaky poskytování služeb v ČR, protože banka neposkytuje služby v České republice a ani to není jejím záměrem a nabízení bankovních služeb samo o sobě povolení nevyžaduje.

K) Používání platební karty

Zahraníční banka vydala svému klientovi v zahraničí platební kartu k jeho běžnému účtu. Klient tuto platební kartu používá v České republice

- a) k placení,
- b) k výběru hotovosti v bankomatu, přičemž banka, o jejíž bankomat se jedná, je dle ustálené smluvní praxe zástupcem banky, která platební kartu vydala.

Řešení: V daném případě se nejedná o poskytování služby na území České republiky ze strany banky, která vydala platební kartu svému klientovi v zahraničí k jeho účtu vedenému v zahraničí.⁸

⁸ Srov. dokument Evropské komise Payment Services Directive (PSD) – Provision of Payment Services in Other Member States z 1. 2. 2008.